

JOSEP FERRANDO | Arquitecte

● Sòc de Barcelona, però conec prou bé Menorca ● **He vingut a l'Illa amb la família, a més tinc una germana bessona que viu aquí des de fa gairebé vint anys** ● He guanyat el premi FAD pel projecte de la Universitat Torcuato di Tella de Buenos Aires. ● **És un dels guardons més prestigiosos i antics del món de l'arquitectura**

«L'arquitectura és una forma de viure»

Josep Ferrando acaba de guanyar els premis 'Goya' de l'arquitectura per un projecte de Buenos Aires. Foto: J.F.

Mercè Pons Florit

Josep Ferrando acaba de guanyar el 'Goya' de l'arquitectura amb el projecte de l'edifici de la Universidad Torcuato di Tella de Buenos Aires. Ha estat guardonat amb els premis FAD, els més prestigiosos del sector. Ferrando és director del despatx Josep Ferrando Architecture. Combina el vessant d'artesà amb l'acadèmic (és el director de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura La Salle Barcelona), i amb el de gestor cultural, sent director del Centre Obert d'Arquitectura de Barcelona i del Departament de Cultura del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Són, assenyala, vasos comunicants. Ha donat classes i conferències arreu del món. I no descarta en un futur deixar empremta de la seva

professionalitat a Menorca.

Per a vostè l'arquitectura és passió. Com neix aquest nexxe?

— L'arquitectura és una forma de viure. Com a estudiant, el que fas és aprendre a mirar, conscient que hi ha espais que transmeten coses. Acabes entenent la matemàtica de l'espai. La coreografia entre llum, material i dimensió construeixen espais emocionants. Des de petit m'agrada el dibuix, treballar maquetes. Pensar amb les mans. Pablo Picasso deia que «l'art no depèn de la inspiració sinó del treball, i si depengues de la inspiració, abans m'hauria d'agafar treballant». Ma mare era modista i sobre la taula de casa hi havia patrons, la revista «Burda», amb aquelles línies de colors, eren com una espècie de laberints i jo faig una arquitectura que va en aquesta idea. També he de dir que la situació de ser bessó també pot haver influït. És la simetria asimètrica, apareixen simetries que

no ho són, com els 'mellizos'.

Les seves propostes parlen de llum.

— Un arquitecte deia que l'arquitectura és l'encarregada de fer morir dignament la llum. És posar-la en valor.

Acaba de guanyar tres premis FAD. Com definiria el projecte de la Universidad Torcuato di Tella?

— Són els 'Goya' de l'arquitectura, amb menys ressò. Però és a més un premi molt antic, el més antic d'Europa. En aquesta edició he aconseguit tres premis, dos per al projecte de la Universidad Torcuato di Tella i un pels espais efímers a Construmat 2019. El projecte té un caràcter de revisió clàssica, com el Palazzo Ducale de Venècia, on hi ha més columnes a mesura que pugues. A Buenos Aires són edificis estancs a l'exterior per a la seguretat. Buscava alliberar l'estructura en planta baixa per tenir un contacte amb el terra

més lleuger. Però a més, cercava que l'interior fos el més versàtil possible. No té ni estructura ni instal·lacions per dins, tot passa per la façana. El ritme de columnes és un patró de joc per poder fer subdivisions interiors. La façana actua com a armari d'instal·lacions. Aconseguint un edifici intel·ligent, versàtil i didàctic. Havia de ser un edifici que formés part de les classes. Donar classes amb l'edifici i no en l'edifici.

Com em definiria Menorca arquitectònicament parlant?

— És l'arquitectura de la bellesa de la saviesa. Aquests murs de paret seca són un tema d'economia circular, és un paisatge arquitectònic intel·ligent per la seva resiliència. Se n'ha d'aprendre molt d'aquestes arquitectures.

D'economia circular parlen els seus projectes, veritat?

— Per al projecte de Construmat havia de construir espais comuns, per

a una fira de tres dies, de 3.000 metres quadrats i 30.000 metres quadrats de superfície de material, que després acaben als fems. Vaig aplicar l'economia circular, cost zero de material i residu zero. Vaig utilitzar 200 rotllos de geotèxtil, penjats. I per als espais on asseure's, vaig usar un sistema de compressió. La Sagrada Família em va deixar 100 tones de bigues d'acer per fer diferents nivells de mobiliari. Tot es va tornar després.

Quins projectes té al cap?

— Un que em fa especial il·lusió és a Rio de Janeiro, una escola de disseny sota el Pan de Azúcar. És la reforma de l'antic casino Urca. Les runes són molt maques, és un edifici molt fragmentat i la llum entra de forma meravellosa. En un projecte pots evitar les runes o habitar-les. I vaig optar per consolidar i habitar. Consolidar l'estructura amb una bastimentada que no marxa del lloc, ens serveix per a l'espai interior.

¡Las noticias vuelan! No vayas detrás de ellas

Recibe en tu teléfono las noticias más destacadas del día y las de última hora por Telegram

MENORCA.info también está en Telegram

Darse de alta es muy sencillo:

1. Descarga la app de Telegram en tu móvil.
2. Encuéntranos:
busca en la pantalla de chats @menorca_bot
haz click y ya estarás dado de alta en el servicio.

¡Suscribirse es gratuito!

También estamos en: